

ה"ת 20/01/54806 - אמייל אברג'יל נגד משטרת ישראל - תחנת זבולון

בית משפט השלום בקריות

ה"ת 20-01-54806 נtan נ' משטרת ישראל - תחנת זבולון
תיק חיזוני:

בפני כב' השופט הבכיר ערן נווה
מבקשה אמייל אברג'יל
נגד משטרת ישראל - תחנת זבולון
משיבה

החלטה

ענינה של החלטה זו בקשה שהוגשה על ידי המבוקשת להחזרת תפוס במסגרת ת"פ 19-08-5404. המבוקשת טעונה כי הינה הבעלים החוקי של הרכב מסוג רנו פלאנס, מספר רישוי - 4480652 (להלן: "הרכב"). אין חולק כי הרכב נתפס על ידי משטרת ישראל, במסגרת כתוב אישום שהוגש כנגד הנאשם לירן בןנו, בת"פ 19-08-5404, המתנהל בפני כב' השופט אילת השחר ביטון - פרלה, ואשר גם קבוע להוכחות ליום 5.3.20 בשעה 13:30. יצוין כי המבוקשת הייתה אמרורה להיות עדה בת"פ זה, אך בסופה של דבר, המשיבה ויתרה על עדותה.

המשיבה הודיעה, כי בכוונתה לעתור לחייבת הרכב בסומו של ההליך הפלילי. בבקשתה מצינית המבוקשת כי אינה צד לאישום וכי השימוש ברכבה אם היה מעורב לכואורה בעבירות התפרצויות נשוא כתוב האישום, נעשו ללא הרשותה או ידיעתה. עוד מצינית המבוקשת כי הרכב נקנה לשימוש הפרט בלבד, והחזקתו על ידי משטרת ישראל מיום תפיסתו בתאריך 24.7.19 ועד היום, ככלmr למשך מ-6 חודשים, מהויה פגעה בזכות הקניין שלו, וגורמת לה נזקים רבים. המבוקשת זקוקה לרכב לשימוש יומיומי, לרבות הסעת בתה למערכות חינוכיות והגעה למקום עבודתה.

עוד מצינית המבוקשת, כי רכב זה משמש את בעלה של המבוקשת שהוא נכה בשיעור 100% ומסתיע בכספי כלכליים והוא נאלצת להסיעו באופן יומיומי לטיפול רפואי.

ה.mvp. מציבעה על כך כי בהתאם לעבודות כתוב האישום, העבירות בוצעו תוך שימוש ברכב אחר מסוג מזדה מס' רישוי 91454-65 קר שבפועל החלק הארי בכתב האישום אינם מתיחס כלל לרכבה של המבוקשת.

המשיבה בתגובהה מתנגדת לבקשתה.

הרכב נשוא הבקשה שימוש את הנאשם לירן בןנו ונאים נוסף בשם בן חזון לבצע עבירות חמורות של התפרצויות למקום מגוריים, גניבה, החזקת מכשירי פריצה וקבלת נכסים שהושגו בפשע.

עמוד 1

המשיבה מפנה אותה לתיק החקירה שם ישנה עדותה של המבוקשת שנמסרה בתאריך 25.7.19.

עליה ממנה, כי יום לפני תפיסת הרכב מכירה את הרכב אך היא אינה יודעת למי מכירה אותו וטענה כי בעלה הוא זה שטייף במכירת הרכב כאשר קיימים זיכרונות בדברים על מכירת הרכב. בעלה של המבוקשת מר אליאור אברג'ל נחקר באזהרה, אך בחיר שלא לשתחף פעל לה המשיבה ושמר על זכות השתייקה כאשר נשאל שאלות לגבי הרכב. מסיבות אלה מתנגדת המשיבה להחזורת הרכב לידי המבוקשת נכון כי היא אינה הבעלים החוקיים של רכב ולאור העתירה לחילותו במסגרת ההליך הפלילי המתנהلة.

במהלך דיון שהתקיים ואלו לא התיעיצה המבוקשת, הצעתו כי נוכחות הצדדים ימתינו הצדדים להכרעת כבוד השופטת איילת השחר בהליך הפלילי המתנהל ואשר קבוע בסך הכל להוכחות בזמן הקרוב ביום 5.3.20 ואולם המבוקשת הודיעה לי, כי היא מתנגדת לכך ווותרת על קיום דיון בעניינה ועל החזרת התפוס.

משכך, התקיים דיון בבית המשפט ביום 24.2.20 ובמהלכו חזרו הצדדים הטענותיהם כאשר המבוקשת אף צרפה פסיקה לעוני ועינתי בה. המבוקשת נחקרה על ידי בית המשפט וזאת בגין לעודתה במשטרה ועודות בעלה.

בעודתה עמדה על כך כי היא הבעלים של הרכב וכי היא סקרה שבבעלה מכר את הרכב וקיבל את הכספי. למעשה אמרה במילים אחרות שהיא אינה יודעת מה עלה בגורל אותו זכרון דברים אלו הפניה וכי הגורם שהוא צריך לפנות אליו בעניין הוא בעלה ואז נשאלת ואני מצטט:

"از מגיע בעלה למשטרה ונשאל לבדוק לגבי הרכב ואמר שהוא לא רוצה לענות. מה אנו צריכים להבין מה?" והתשובה הייתה **"אני משיבה שאני לא יודעת למה הוא לא ענה על השאלות. אחרי החקירה הבועתי שלא מכרכנו את הרכב. לשאלת איך הגיע הרכב שהיה בזירה לחשודים שהשתמשו בו אני משיבה שאני לא יודעת ובטע שלא הסכמתי. אני לא מכירה את החשודים האלה. בעלי טיפול בכל העניינים האלה."**

שמעתי את עדותה של המבוקשת ברוב קשב ועינתי גם בעדותה של בעלה במשטרה. בעלה שמר על זכות השתייקה וזה זכותו אבל לא ברור לי מדוע בעניינים שנוגעים לרכב שנטען שהוא בעלתו ובעלותו אשתו הוא בוחר לא להשיב. מה יותר פשוט היה מלהסביר שהרכב בסופו של דבר לא נמכר ושהרכב שייר לו. הנ"ל בוחר שלא לעשות כן והדבר מצב סימני שאליה רצינים לגבי הבעלות שיכול והיתה דקלרטיבית בלבד, ככלומר הצהרתית אך לא מהותית.

זאת ועוד, לא ניתן שום הסבר כיצד הגיע הרכב לזירה של ההתפרצויות וגם אם הרכב לא שימש בחלוקת הארי של ההתפרצויות דהינו החזקת אמצעי הפרίצה וכו', הרי לצורך מלוט ולצורך תוצאות הוא היה במקום, כך נטען על פי כתוב האישום לפחות קצת כדי שהוא לריב מעורבות תוך שימוש שלמי מהנאשמים אשר עניינם יתרור בבית המשפט וגם לא ברור כאמור כיצד הגיע הרכב כל לידם.

משכך איני סבור שיש להורות על החזרת התפוס לפחות בשלב זה.

יש להמתין עד להכרעת התקיק הפלילי המתנהל בפני כבוד השופטת איילת השחר ביטון פרלה בתיק

19-08-5404 ושם כזכור ביקשה המשיבה לחלה את הרכב נשוא התביעה.

עמוד 2

גם אם בסופו של יומם לא יחולט הרכב, לאור הספקות הקיימות בשים לב לעדotta של המבוקשת ובעה ולאור העובה שהיה מדובר ברכב שהיה בזירה ולא ברור כיצד הגיע לידיים של הנאים, הרי שספק זה צריך במקרה הזה לפעול לחובתה של המבוקשת.

לא נעלמו מעני טענות המבוקשת לגבי השימוש ברכב ולגבי העובה שבעה נכה אך היה צריך לחתת זאת בחשבון כאשר נתנו גרסה שכזו בפני משטרת ישראל.

משכך, הבקשה איפוא בשלב זה נדחתת לפחות עד סיום והכרעה בכתב האישום הפלילי בתיק המתנהל בפני כבוד השופטת אילת השחר ביטון פרלה.

כל שכב' השופטת אילת השחר לא תכريع בסוגיות חילוט הרכב, ניתן יהיה להגיש בקשה חדשה.

ניתנה היום, כ"ט שבט תש"פ, 24 פברואר 2020, בהעדר הצדדים.